31998R0953

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 953/98

z dnia 6 maja 1998 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w odniesieniu do przywozu oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 906/98 z dnia 27 kwietnia 1998 r. ustanawiające ogólne zasady przywozu oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji [1], w szczególności jego art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 906/98 należy ustanowić zasady otwierania i zarządzania kontyngentami przy przywozie oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji; obecna i możliwa do przewidzenia sytuacja dotycząca dostawy oliwy z oliwek na rynek wspólnotowy pozwala na rozdysponowanie planowanej ilości; ryzyko zakłócenia rynku jest zmniejszone, o ile przywóz nie jest skoncentrowany w krótkim okresie w roku gospodarczym 1997/1998; należy przewidzieć, by pozwolenia na przywóz były wydawane podczas tego roku gospodarczego według miesięcznego harmonogramu;

w celu racjonalnego zarządzania daną ilością konieczne jest ustanowienie mechanizmu zachęcającego podmioty gospodarcze do niezwłocznego zwracania organowi wydającemu pozwoleń, które nie zostaną wykorzystane; konieczne jest również stworzenie mechanizmu zachęcającego podmioty gospodarcze do zwracania pozwoleń organowi wydającemu po upływie daty ważności pozwolenia, tak aby niewykorzystane ilości mogły być wykorzystane ponownie oraz aby były one znane Komisji;

ilość oliwy przywożonej z Tunezji nie może przekroczyć ustalonej ilości; zatem zakres tolerancji przewidziany w art. 8 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88 z dnia 16 listopada 1988 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych [2], ostatnio zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1404/97 [3], nie powinien mieć zastosowania;

Układ Euroródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezji, z drugiej strony [4], nie przewiduje już szczególnych uzgodnień dotyczących przywozu oliwy z oliwek objętej kodami CN 1509 i 1510, całkowicie uzyskanej w Tunezji oraz przywożonej do Wspólnoty bezpośrednio z tego państwa poza kwotą 46 000 ton przy obniżonej stawce celnej;

rozporządzenie Komisji (WE) nr 666/96 [5], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2387/96 [6], i (WE) nr 150/98 [7] powinno zostać uchylone;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Olejów i Tłuszczów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nieprzetworzona oliwa z oliwek objęta kodami CN 1509 10 10 oraz 1509 10 90, całkowicie uzyskana w Tunezji i przywieziona do Wspólnoty bezpośrednio z tego państwa, która podlega cłu ustanowionemu w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 906/98, może być przywożona od dnia 1 marca roku gospodarczego 1997/1998. Pozwolenia na przywóz wydaje się na ilości do 46 000 ton na rok gospodarczy 1997/1998.

2. Na rok gospodarczy 1997/1998 oraz bez uszczerbku dla limitu 46 000 ton pozwolenia mogą być wydawane zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 906/98 na ilości do 10 000 ton na miesiąc. Jednakże ilość tę obniża się do 5 000 ton na marzec i do 8 000 ton na kwiecień. Jeśli ilość przysługująca na jeden miesiąc nie jest całkowicie wykorzystana w danym miesiącu, pozostałą ilość dodaje się do ilości przysługującej na następny miesiąc, ale nie może być ona ponownie przeniesiona na kolejne miesiące.

3. W celach obliczenia ilości przysługującej na każdy miesiąc, w przypadku gdy tydzień rozpoczyna się w jednym miesiącu, a kończy w następnym miesiącu, uwzględnia się część tego miesiąca, w którym przypada czwartek.

Artykuł 2

1. W celu stosowania cła określonego w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 906/98 importerzy muszą przedłożyć właściwemu organowi Państwa Członkowskiego wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz. Do takich wniosków musi być załączona kopia umowy kupna zawartej z eksporterem tunezyjskim.

---

[1] Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 20.
[2] Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.
[3] Dz.U. L 194 z 23.7.1997, str. 5.
[4] Dz.U. L 97 z 30.3.1998, str. 2.
[5] Dz.U. L 92 z 13.4.1996, str. 9.
[6] Dz.U. L 326 z 17.12.1996, str. 21.
[7] Dz.U. L 18 z 23.1.1998, str. 5.

2. Wnioski o pozwolenia na przywóz muszą być przedkładane w każdy poniedziałek i wtorek. W każdą środę Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o danych zawartych w otrzymanych wnioskach o pozwolenie.

3. Co tydzień Komisja opracowuje całkowitą ilość, w odniesieniu do której przedłożono wnioski o pozwolenie na przywóz. Komisja upoważnia Państwa Członkowskie do wydawania pozwoleń aż do wyczerpania miesięcznego kontyngentu; w przypadku gdy występuje ryzyko wyczerpania miesięcznego kontyngentu, Komisja upoważnia Państwa Członkowskie do wydawania pozwoleń na przywóz proporcjonalnie do dostępnej ilości.

4. Gdy zostanie osiągnięta maksymalna ilość przewidziana w rozporządzeniu (WE) nr 906/98, Komisja informuje o tym Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

1. Pozwolenia na przywóz przewidziane w art. 1 ust. 2 są ważne przez 60 dni od daty wydania w rozumieniu art. 21 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, co może mieć miejsce do dnia 31 października 1998 r.

Pozwolenia wydaje się nie później niż pierwszego dnia roboczego następującego po dniu, w którym Komisja udzieliła upoważnienia w tym celu.

Zabezpieczenie w odniesieniu do pozwoleń na przywóz wynosi 15 ECU na 100 kilogramów netto.

2. Jeżeli pozwolenie na przywóz nie jest wykorzystane w ustanowionym terminie, zabezpieczenie ulega przepadkowi. Jednakże licząc każdą część dnia jako cały dzień:

— jeżeli pozwolenie jest zwrócone organowi wydającemu w okresie odpowiadającym pierwszym dwóm trzecim okresu ważności pozwolenia, zabezpieczenie ulegające przepadkowi zmniejsza się o 40 %,

— jeżeli pozwolenie jest zwrócone organowi wydającemu w okresie odpowiadającym ostatniej części trzeciej okresu ważności pozwolenia lub w okresie 15 dni od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia, zabezpieczenie ulegające przepadkowi zmniejsza się o 25 %.

3. Bez względu na ograniczenia dotyczące ilości określone w art. 1 ilości objęte pozwoleniami zwróconymi zgodnie z ust. 2 mogą być ponownie przyznane. W każdą środę właściwe władze krajowe powiadamiają Komisję o ilościach, w odniesieniu do których pozwolenia zostały zwrócone w okresie poprzednich siedmiu dni.

Artykuł 4

W sekcji 24 pozwoleń na przywóz przewidzianych w art. 1 ust. 2 umieszcza się jeden z następujących zapisów:

— Derecho de aduana fijado por el Reglamento (CE) nº 906/98

— Told fastsat ved forordning (EF) nr 906/98

— Zoll gemäß Verordnung (EG) Nr 906/98

— Δασμός που καορίστηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) αρι. 906/98

— Customs duty fixed by Regulation (WE) nr 906/98

— Droit de douane fixé par le règlement (CE) nº 906/98

— Dazio doganale fissato dal regolamento (CE) n. 906/98

— Bij Verordening (EG) nr. 906/98 vastgesteld douanerecht

— Direito aduaneiro fixado pelo Regulamento (CE) nº. 906/98

— Asetuksessa (EY) N:o 906/98 vahvistettu tulli

— Tull fastställd genom förordning (EG) nr 906/98.

Nie naruszając przepisów art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 3719/88, ilość dopuszczona do swobodnego obrotu nie może przekraczać ilości wskazanej w sekcjach 17 i 18 pozwolenia na przywóz. W tym celu w sekcji 19 pozwolenia wpisuje się cyfrę „0”.

Artykuł 5

Rozporządzenia (EWG) nr 666/96 i (EWG) nr 150/98 tracą moc.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji